

Nu pot să-ți mai vorbesc...

Agafia

Nu pot să-ți mai vorbesc
cum îți vorbeam atunci
când păsările luminii vibrau
în serile cu ochi de chihlimbar
învăț tăcerile albe
cu gândul îmbracat
în dorul de tine
țărână călcată de corbi
se surpă în golul lăsat
în partea aceea de suflet
rămasă dincolo
brațe întinse pe hotarele depărtării
încolțesc amăgirea
mușc din ploi
îmi las morganele îmbrățișate de cer
rană copiilor mei nenăscuți
la geamul unde nu plouă
din umbra cu luciri de ape
curg spre tine
aprinde o candelă în inimă
lacrimă prinsă-n
tristețea nopților
să te găsesc